

Konvensjon om avskaffelse av alle former for diskriminering mot kvinner med protokoll (norsk oversettelse) (17. des. 1979)

De stater som har sluttet seg til denne konvensjon (konvensjonspartene),

som merker seg at FN-pakten bekrefter troen på de grunnleggende menneskerettigheter, på det enkelte menneskes verdighet og verdi og på like rettigheter for menn og kvinner,

som merker seg at Verdenserklæringen om menneskerettighetene (Generalforsamlingens resolusjon 217 A III) bekrefter prinsippet om ikke-diskriminering og kunngjør at alle mennesker er født frie og like hva angår verdighet og rettigheter og at enhver er berettiget til alle de rettigheter og friheter som er knesatt i erklæringen, uten noen som helst forskjell, heller ikke forskjell på grunnlag av kjønn,

som merker seg at de stater som har tiltrådt De internasjonale Menneskerettskonvensjoner (Generalforsamlingen resolusjon 2200A (XXI), er forpliktet til å sikre lik rett for menn og kvinner til å dra nytte av alle økonomiske, sosiale, kulturelle, sivile og politiske rettigheter, tar i betraktning de internasjonale konvensjoner som er inngått i regi av FN og FNs særorganisasjoner, og som fremmer like rettigheter for menn og kvinner,

som merker seg også de resolusjoner, erklæringer og anbefalinger vedtatt av FN og særorganisasjonene som fremmer like rettigheter for menn og kvinner, er likevel urolige over at det fortsatt skjer utstrakt diskriminering av kvinner, til tross for alle disse dokumenter,

som minner om at diskriminering av kvinner krenker prinsippene om like rettigheter og respekt for menneskeverd, hindrer kvinner i å delta på like fot med menn i sine lands politiske, sosial, økonomiske og kulturelle liv, svekker veksten i samfunnets og familiens velstand og gjør det vanskeligere for kvinnene å utvikle evnene sine fullt ut i tjenesten for sine land og for menneskeheten,

som kjenner uro over at når fattigdom rår, er det kvinnene som har dårligst adgang til mat, helsestell, utdanning og opplæring, til sysselsettingsmuligheter og til å få dekket andre behov,

som er overbevist om at opprettelsen av den nye økonomiske verdensordning bygget på rett og rettferd vil bidra vesentlig til å fremme likestilling mellom menn og kvinner,

som understreker at verken menn eller kvinner fullt ut kan nyte godt av sine rettigheter før det har lyktes å utrydde apartheid, enhver form for rasisme, rasediskriminering, kolonialisme, nykolonialisme, aggresjon, utenlandsk okkupasjon og herredømme og innblanding i staters indre anliggender,

som bekrefter at sosial framgang og utvikling vil bli fremmet og et bidrag dermed gitt til å virkeliggjøre full likestilling mellom menn og kvinner, som et resultat av styrking av internasjonal fred og sikkerhet, internasjonal avspenning, gjensidig samarbeid mellom alle stater uansett deres sosial og økonomiske system, alminnelig og fullstendig nedrustning, særlig kjernefysisk nedrustning under streng og effektiv internasjonal kontroll, bekreftelse av prinsippene om rettferd, likestilling og gjensidig nytte i forbindelser mellom land, virkeliggjøring av retten til selvbestemmelse og uavhengighet for de folkeslag som er under fremmed og kolonialt herredømme og utenlandsk okkupasjon, og respekt for nasjonal suverenitet og territorial integritet,

som er overbevist om at så vel hel og full utvikling av et land som verdens velferd og fredens sak krever maksimal deltakelse av kvinner på like fot med menn på alle områder,

som husker kvinnes store og hittil utilstrekkelig anerkjente bidrag til familiens velferd og samfunnets utvikling, mødrenes betydning for samfunnet og begge foreldres rolle i familien og barneoppdragelsen, og er klar over at kvinnene ikke burde bli diskriminert fordi de har den rolle å føde barn, men at ansvaret for barneoppdragelsen må bli delt mellom menn og kvinner og samfunnet som helhet,

som er klar over at så vel den tradisjonelle mansrollen som kvinnerollen i samfunnet og i familien må endres for å oppnå full likestilling mellom menn og kvinner,

som er fast bestemt på å sette i verk de prinsipper som er slått fast i Erklæringen om avskaffelse av diskriminering av kvinner og med dette siktepunkt å treffe de tiltak som er nødvendige for å avskaffe slik diskriminering i alle former og utslag den gir seg,

er blitt enige om følgende:

Del 1

Artikkel 1

I denne konvensjon betyr uttrykket "diskriminering av kvinner" enhver kjønnsmessig sontring, utelukkelse eller innskrenkning som har som virkning eller formål å svekke eller utelukke anerkjennelsen, utnyttelsen eller utøvelsen av kvinners menneskerettigheter og grunnleggende friheter på det politiske, økonomiske, sosiale, kulturelle, sivile eller ethvert annet område, på grunnlag av likestilling mellom menn og kvinner og uten hensyn til ekteskapeleg status.

Artikkel 2

Konvensjonspartene fordømmer diskriminering av kvinner i alle dens former og er enige om uten opphold å ta alle tjenlige midler i bruk i en politikk for å avskaffe diskriminering av kvinner. Med dette formål forplikter de seg til:

(a) å innlemme prinsippet om likestilling mellom menn og kvinner i sine statsforfatninger eller annen egnet lovgivning, dersom dette ennå ikke er gjort, og å sikre at dette prinsipp blir virkeliggjort i praksis gjennom lovgivning eller ved andre egnede midler,

(b) å treffe egnede lovgivningsmessige eller andre tiltak, også straffetiltak om så er hensiktsmessig, som forbyr all diskriminering av kvinner,

(c) å skape et rettsvern om kvinners rettigheter på like fot med menns og å sikre kvinner et effektivt vern mot enhver diskriminerende handling ved hjelp av kompetente nasjonale domstoler og andre offentlig institusjoner,

(d) å avholde seg fra enhver handling eller praksis som diskriminerer kvinner og å sikre at offentlige myndigheter og institusjoner handler i samsvar med denne forpliktelsen,

(e) å treffe alle tjenlige tiltak for å sikre at ingen personer, organisasjoner eller foretak diskriminerer kvinner,

(f) å treffe alle egnede tiltak, også i lovs form, for å endre eller oppheve eksisterende lover, forskrifter, sedvaner og praksis som diskriminerer kvinner,

(g) å oppheve alle nasjonale straffebestemmelser som diskriminerer kvinner.

Artikkel 3

Konvensjonspartene skal på ethvert tidspunkt, særlig da på de politiske, sosiale, økonomiske og kulturelle områder, treffe alle hensiktsmessige tiltak, herunder lovvedtak, for å sikre kvinner hel og full utvikling og framgang, slik at de garanteres utøvelsen og nytten av menneskerettighetene og de grunnleggende friheter på like fot med menn.

Artikkel 4

1. Når konvensjonspartene vedtar midlertidige særtiltak for å fremme faktisk likestilling mellom menn og kvinner, skal dette ikke anses som diskriminering etter denne konvensjon, men det skal heller ikke føre til at det blir opprettholdt ulike eller særskilte normer. Disse tiltak skal falle bort etter at målene for likhet i muligheter og behandling er oppnådd.
2. Når konvensjonspartene vedtar særtiltak for å beskytte moren i tiden før og etter nedkomst, deriblant de tiltak som finnes i denne konvensjon, skal dette ikke anses som diskriminering.

Artikkel 5

Konvensjonspartene skal treffe alle egnete tiltak:

- (a) for å endre menns og kvinners sosiale og kulturelle atferdsmønstre med sikte på å avskaffe fordommer og skikk og bruk og all annen praksis som bygger på forestillingen om at det ene kjønn er mer eller mindre verd enn det andre, eller på stereotype roller for menn og kvinner,
- (b) for å sikre at familieoppdragelsen gir en riktig forståelse av den rolle moren spiller for samfunnet og fører til anerkjennelse av at menn og kvinner har et felles ansvar for oppdragelsen og utviklingen av sine barn, idet det forutsettes at barnas interesser alltid kommer i første rekke.

Artikkel 6

Konvensjonspartene skal treffe alle tjenlige tiltak, herunder tiltak i lovs form, for å gjøre ende på enhver form for handel med kvinner og utnyttelse av kvinneprostitusjon.

Del II

Artikkel 7

Konvensjonspartene skal treffe alle egnete tiltak for å avskaffe diskriminering av kvinner i landets politiske og offentlige liv. Især skal de sikre kvinners rett på like linje med menn:

- (a) til å stemme ved alle offentlige valg og folkeavstemninger og være valgbare til alle folkevalgte organer,
- (b) til å delta i utformingen og gjennomføringen av samfunnsstyringen og inneha offentlige stillinger og utføre alle offentlige verv på alle nivåer innenfor forvaltningen,
- (c) til å delta i ikke-statlige organisasjoner og foreninger som er opptatt av landets offentlige og politiske liv.

Artikkel 8

Konvensjonspartene skal treffe alle egnete tiltak for å sikre kvinner anledning til, på like fot med menn og uten noen diskriminering, å representere sine regjeringer på internasjonalt nivå og delta i internasjonale organisasjoners arbeid.

Artikkel 9

1. Konvensjonspartene skal gi kvinner de samme rettigheter som menn til å oppnå, endre eller beholde sitt statsborgerskap. De skal især sikre at verken ekteskap med en utlending eller det forhold at ektemannen endrer sitt statsborgerskap under ekteskapet, automatisk endrer hustruens statsborgerskap, gjør henne statsløs eller påtvinger henne ektemannens statsborgerskap.

2. Konvensjonspartene skal gi kvinner de samme rettigheter som menn når det gjelder deres barns statsborgerskap.

Del III

Artikkel 10

Konvensjonspartene skal treffe alle egnete tiltak for å avskaffe diskriminering av kvinner, slik at de blir sikret de samme rettigheter som menn når det gjelder utdanning, og slik at de på grunnlag av likestilling mellom menn og kvinner særlig blir sikret:

(a) samme vilkår når det gjelder yrkesveiledning, studieadgang og oppnåelse av vitnemål i utdanningsinstitusjoner av alle slag, på landsbygda så vel som i byområder. Denne likestillingen skal sikres i førskoler, allmennutdanning, teknisk, faglig og høyere teknisk utdanning, så vel som i all slags yrkesopplæring,

(b) adgang til den samme fagkrets, de samme eksamener, lærekrefter med like høye kvalifikasjoner og skolelokaler og utstyr av samme kvalitet,

(c) avskaffelse av en hvilken som helst stereotyp forestilling om menns og kvinners roller, på alle nivåer og i alle former for utdanning, ved fremme av fellesundervisning og andre typer undervisning som bidrar til å oppnå dette formålet, og især ved revisjon av lærebøker og undervisningsplaner og tillem্পning av undervisningsmetodene,

(d) de samme muligheter til å dra nytte av stipendier og andre studietilskudd,

(e) de samme muligheter til videreutdanning, herunder programmer for voksnopplæring og praktisk ferdighet i å lese og skrive, framfor alt da slike programmer som tar sikte på snarest mulig å redusere kløfter mellom menns og kvinners utdanning,

(f) minskning av kvinnelige studenters frafallsprosent og tilrettelegging av utdanningstilbud for jenter og kvinner som har sluttet skolen for tidlig,

(g) de samme muligheter til å delta aktivt i idrett og fysisk fostring,

(h) adgang til detaljert pedagogisk informasjon for å bidra til å trygge familiers helse og trivsel, deriblant informasjon og rådgivning om familieplanlegging.

Artikkel 11

1. Konvensjonspartene skal treffe alle tjenlige tiltak for å avskaffe diskriminering av kvinner på arbeidsmarkedet, med sikte på å sikre de samme rettigheter på grunnlag av likestilling mellom menn og kvinner. Især skal de ta sikte på å sikre:

(a) retten til arbeid som en uavhengelig rett for alle mennesker,

(b) retten til de samme sysselsettingsmuligheter, herunder bruken av de samme utvalgs-kriterier ved ansettelser,

(c) retten til fritt valg av yrke og arbeid, retten til forfremmelse, trygghet for stillingen og alle goder og vilkår knyttet til arbeidet, så vel som retten til å få yrkesopplæring og omskolering, herunder lærlingutdanning, videregående yrkesopplæring og etterutdanning,

(d) retten til samme lønn og vederlag, til lik behandling når det gjelder arbeid av samme verdi og til lik behandling når arbeidets kvalitet blir vurdert,

(e) retten til trygd, særlig når det er spørsmål om pensjonering, arbeidsløshet, sykdom, uførhet og alderdom og annen manglende arbeidsevne, så vel som retten til lønn under ferie,

(f) retten til vern om helse og trygghet i arbeidsmiljøet, herunder også trygging av forplantingsfunksjonen.

2. For å hindre diskriminering av kvinner som følge av ekteskap eller morsoppgaver og å sikre kvinner rett til arbeid i praksis, skal konvensjonspartene treffe egnete tiltak for å:

(a) sette forbud, belagt med strafferettslige reaksjoner, mot avskjedigelse på grunn av

graviditet eller svangerskapspermisjon og diskriminering ved oppsigelser på grunnlag av ekteskapelig status,

(b) innføre svangerskapspermisjon med lønn eller med tilsvarende sosiale ytelser, uten at dette fører til tap av stilling, ansiennitet eller sosiale bidrag,

(c) fremme de sosiale ordninger som trengs for å sette foreldre i stand til å kombinere familieforpliktelser med yrkesansvar og deltakelse i offentlig liv, særlig ved å arbeide for å bygge ut et nettverk av institusjoner for barneomsorg,

(d) skaffe særlig vern for gravide kvinner i yrker som har vist seg å være skadelige for dem.

3. Vernelovgivning vedrørende forhold som dekkes av denne artikkel, skal omprøves med jevne mellomrom i lys av vitenskapelig og teknologisk innsikt og skal endres, oppheves eller utvides når det er påkrevd.

Artikkel 12

1. Konvensjonspartene skal treffe alle egnede tiltak for å avskaffe diskriminering av kvinner innenfor helsevernet, slik at adgang til helsetjenester, herunder familieplanlegging, blir sikret på grunnlag av likestilling mellom menn og kvinner.

2. Uhindret av bestemmelsene i punkt 1 i denne artikkel skal konvensjonspartene trygge kvinner egnede helsetjenester i samband med graviditet, fødsel og tidene etter fødselen og sørge for gratis pleie der det trengs, så vel som riktig ernæring under graviditet og amming.

Artikkel 13

Konvensjonspartene skal treffe alle egnede tiltak for å avskaffe diskriminering av kvinner på andre økonomiske og sosiale områder, slik at kvinner og menn på grunnlag av likestilling blir sikret samme rettigheter, framfor alt:

(a) retten til trygdeytelser til familien,

(b) retten til banklån, pantelån og andre former for kreditt,

(c) retten til å delta i fritidsvirksomhet, idrett og kulturliv i alle dets former.

Artikkel 14

1. Konvensjonspartene skal ta hensyn til de særlig problemer kvinner på landsbygda møter og til den viktige rolle landsbygdkvinnene spiller i forsørgelsen av familiene, blant annet ved sitt arbeid på områder som faller utenfor pengeøkonomien. De skal treffe alle egnede tiltak for å sikre at bestemmelsene i denne konvensjon gjøres gjeldende for kvinnene på landsbygda.

2. Konvensjonspartene skal treffe alle egnede tiltak for å avskaffe diskriminering av kvinner på landsbygda, slik at de får delta i og dra nytte av distriktsutbyggingen på grunnlag av likestilling mellom menn og kvinner. Særskilt skal de sikre disse kvinner rett til:

(a) å delta i utformingen og gjennomføringen av utviklingsplaner på alle trinn,

(b) å få adgang til tilfredsstillende helsetjenester, herunder informasjon, rådgivning og bistand når det gjelder familieplanlegging,

(c) å dra direkte nytte av sosiale trygdeordninger,

(d) å få teoretisk og praktisk opplæring og utdanning av alle slag, deriblant opplæring i å lese og skrive, og å dra nytte blant annet av alle lokale opplærings- og videreopplæringstilbud som kan øke deres faglige dyktighet,

(e) å organisere selvhjelp-grupper og samvirketiltak for å oppnå lik adgang til økonomiske muligheter i form av ansettelse eller selververv,

(f) å delta i all slags samfunnsvirksomhet,

(g) å få adgang til kreditter og lån til landbruksformål, ordninger for markedsføring og

formålstjenlig teknologi og å få lik behandling ved jord- og landbruksreformer og nye bruks og bosettingsplaner,

(h) å nyte godt av tilfredsstillende levekår, især når det gjelder bolig, sanitære forhold, elektrisitets- og vannforsyning, transport og kommunikasjoner.

Del IV

Artikkel 15

1. Konvensjonspartene skal stille kvinner og menn likt for loven.
2. Konvensjonspartene skal på det sivilrettslige området gi kvinner samme rettslige handleevne som menn og de samme muligheter til å utøve denne evnen. Især skal de gi kvinner samme rett til å inngå avtaler og forvalte eiendom og behandle dem likt med menn i alle ledd i rettergangsprosessen.
3. Konvensjonspartene er enige om at alle avtaler og alle andre private dokumenter med rettsvirkninger som tar sikte på å begrense kvinners rettslige handleevne, skal anses for ugyldige.
4. Konvensjonspartene skal gi menn og kvinner de samme rettigheter i alle lovgivning som angår bevegelsesfriheten og friheten til å velge bopel og hjemsted.

Artikkel 16

1. Konvensjonspartene skal treffe alle egnete tiltak for å avskaffe diskriminering av kvinner i alle saker vedrørende ekteskap og familieforhold. På grunnlag av likestilling mellom menn og kvinner skal de særlig sørge for:

- (a) samme rett til å inngå ekteskap,
- (b) samme rett til fritt å velge ektefelle og å inngå ekteskap bare med sitt eget frie og fulle samtykke,
- (c) samme rettigheter og forpliktelser innenfor ekteskap og ved ekteskapets oppløsning,
- (d) samme rettigheter og forpliktelser i egenskap av foreldre, uavhengig av ekteskapelig status, når det gjelder saker som angår deres barn. Det forutsettes her at barnas interesser alltid skal komme først,
- (e) samme rett til fritt og ansvarlig å avgjøre antall barn og avstand mellom barnefødsler og adgang til den opplysning og utdanning og de midler som setter dem i stand til å utøve disse rettigheter,
- (f) samme rettigheter og forpliktelser når det gjelder vergemål, formynderskap, adopsjon av barn eller tilsvarende ordninger, hvor disse begreper eksisterer i nasjonal lovgivning. Det forutsettes her at barnas interesser alltid skal komme først,
- (g) samme personlige rettigheter for begge ektefeller, deriblant retten til å velge familienavn, yrke og stilling,
- (h) samme rett for begge ektefeller når det gjelder å inneha, erverve, forvalte, administrere, nyttiggjøre og råde over eiendom, det være seg vederlagsfritt eller mot godtgjørelse.

2. Å forlove eller gifte bort barn skal være uten enhver rettsvirkning. Alle nødvendige skritt, deriblant lovgivning, skal tas for å fastsette en minstealder for ekteskap og for å gjennomføre plikt til offentlig registrering av ekteskap.

Del V

Artikkel 17

1. For å vurdere hvilken framgang som blir gjort med å sette i verk denne konvensjon, skal det opprettes en Komité for avskaffelse av diskriminering av kvinner (heretter kalt Komiteen) som, når Konvensjonen trer i kraft, skal bestå av 18 og, når den 35. stat har ratifisert eller sluttet seg til Konvensjonen, av 23 sakkyndige med høy moralsk autoritet og kompetanse på de områder Konvensjonen omfatter. De sakkyndige skal velges av konvensjonspartene blant disses egne borger og skal delta i personlig egenskap, idet det skal tas hensyn til rettferdig geografisk fordeling og til at så vel de ulike kulturformer som de viktigste rettsystemer blir representert.

2. Komiteens medlemmer skal velges ved hemmelig avstemning fra en liste med personer som er utpekt av konvensjonspartene. Hver konvensjonspart kan utpeke en av sine egne borgere som kandidat.

3. Det første valg skal holdes seks måneder etter den dag da denne Konvensjon trer i kraft. Minst tre måneder før datoen for hvert valg skal FNs Generalsekretær sende et brev til konvensjonspartene og be dem legge fram sin innstilling innen to måneder. Generalsekretæren skal utarbeide en fortegnelse i alfabetisk rekkefølge over alle de personer som slik er innstilt, med opplysning om hvilke konvensjonsparter som har innstilt dem, og sende listen til konvensjonspartene.

4. Valg av Komiteens medlemmer skal skje på et møte mellom konvensjonspartene, som Generalsekretæren har kalt sammen i FNs hovedkvarter. På dette møtet, som er beslutningsdyktig når to tredjedeler av konvensjonspartene er til stede, skal de kandidater anses for valgt som oppnår det største stemmetall og et absolutt flertall av stemmene til representantene fra de konvensjonsparter som er til stede og avgir stemme.

5. Komiteens medlemmer skal velges for en periode av fire år. Mandatet til ni av de medlemmer som blir valgt første gang skal imidlertid utløpe etter to år; umiddelbart etter det første valget skal Komiteens leder peke ut navnene til disse ni medlemmer ved loddtrekning.

6. Valget av Komiteens fem øvrige medlemmer skal skje i samsvar med bestemmelsene i punktene 2, 3 og 4 i denne artikkel når den 35. ratifikasjon eller tiltredelse har funnet sted. Mandatet for to av de medlemmer som blir valgt ved denne anledning, skal utløpe etter to år. Komiteens leder peker ut navnene på disse to ved loddtrekning.

7. Når det hender at en plass blir ledig, skal den konvensjonspart hvis sakkyndige medlem har opphørt å fungere som medlem av Komiteen, i stedet utpeke en annen sakkyndig blant sine statsborgere, med forbehold om Komiteens godkjenning.

8. Med Generalforsamlingens godkjenning skal Komiteens medlemmer motta økonomisk godtgjørelse fra FNs midler på de vilkår som Forsamlingen måtte fastsette ut fra hensynet til vekten av det ansvar som hviler på Komiteen.

9. FNs Generalsekretær skal stille til rådighet det personell og de hjelpemidler som trengs for at Komiteen effektivt skal kunne utføre sine oppgaver i samsvar med denne Konvensjon.

Artikkel 18

1. Konvensjonspartene påtar seg å sende FNs Generalsekretær en rapport til Komiteens vurdering om de tiltak av lovgivningsmessig, rettslig, administrativ eller annen art som de har vedtatt for å iverksette bestemmelsene i denne Konvensjon og om den framgang som er gjort i dette stykket:

- (a) innen ett år etter at Konvensjonen har trådt i kraft for vedkommende stat og
- (b) deretter minst hvert fjerde år og ellers hver gang Komiteen anmoder om det.

2. Rapportene kan nevne forhold og vansker som virker inn på det omfang forpliktelsene etter denne Konvensjon blir oppfylt i.

Artikkel 19

1. Komiteen skal vedta sin egen forretningsorden.
2. Komiteen skal velge styremedlemmer for to år av gangen.

Artikkel 20

1. Komiteen skal vanligvis møtes inntil to uker en gang i året for å vurdere de rapporter som er forelagt i samsvar med artikkel 18 i denne Konvensjon.
2. Komiteens møter skal vanligvis holdes i FNs hovedkvarter eller et annet egnet sted som Komiteen har fastsatt.

Artikkel 21

1. Komiteen skal gjennom Det økonomiske og sosiale Råd årlig rapportere til FNs Generalforsamling om sin virksomhet, og kan fremme forslag og generelle anbefalinger bygget på granskinger av rapporter og opplysninger som er mottatt fra konvensjonspartene. Den slags forslag og generelle anbefalinger skal tas med i Komiteens rapport sammen med konvensjonspartenes kommentarer, hvis der er slike.
2. Generalsekretæren skal sende Komiteens rapporter til FNs Kvinnekommisjon til orientering.

Artikkel 22

Særorganisasjonene skal ha rett til å være representert når Komiteen vurderer iverksettelsen av de bestemmelser i denne Konvensjon som faller innenfor rammen av deres egen virksomhet. Komiteen kan anmode særorganisasjonene om å legge fram rapporter om iverksettelsen av Konvensjonen på områder som faller innen rammen av deres virksomhet.

Del VI

Artikkel 23

Intet i denne Konvensjon skal innvirke på noen som helst bestemmelser som fører lenger i retning av å skape likestilling mellom menn og kvinner, og som måtte finnes:

- (a) i lovgivningen til en konvensjonspart eller
- (b) i andre internasjonale konvensjoner, traktater eller avtaler som gjelder for denne staten.

Artikkel 24

Konvensjonspartene påtar seg å treffe alle nødvendige tiltak på det nasjonale plan for fullt ut å virkeliggjøre de rettigheter som er vedtatt i denne Konvensjon.

Artikkel 25

1. Det skal være åpen adgang for alle stater til å undertegne denne Konvensjon.

2. FNs Generalsekretær utpekes som depositar for denne Konvensjon.
3. Denne Konvensjon forutsetter ratifikasjon. Ratifikasjonsdokumentene skal deponeres hos FNs Generalsekretær.
4. Det skal være åpen adgang for alle stater til å tiltre denne Konvensjon. Dette skjer ved å deponere et tiltredelsesdokument hos FNs Generalsekretær

Artikkel 26

1. En konvensjonspart kan når som helst anmode om revisjon av denne Konvensjon ved en skriftlig underretning stilet til FNs Generalsekretær.
2. FNs Generalforsamling avgjør hvilke skritt som skal tas - om noen - på grunnlag av en slik anmodning.

Artikkel 27

1. Denne Konvensjon skal tre i kraft fra den 30. dagen etter den dato da det 20. ratifikasjons eller tiltredelsesdokumentet blir deponert hos FNs Generalsekretær.
2. For hver stat som ratifiserer eller tiltrer denne Konvensjon etter at det 20. ratifikasjons eller tiltredelsesdokumentet er deponert, skal Konvensjonen tre i kraft på den 30. dagen etter den dato da denne stat selv deponerte sitt ratifikasjons- eller tiltredelsesdokument.

Artikkel 28

1. FNs Generalsekretær skal ta imot teksten til de forbehold stater tar når de ratifiserer eller tiltrer Konvensjonen og bringe denne tekst videre til alle stater.
2. Et forbehold som er uforenlig med denne Konvensjons formål og hensikt, skal ikke tillates.
3. Forbehold kan når som helst trekkes tilbake ved underretning om dette stilet til FNs Generalsekretær, som deretter skal opplyse alle stater om tilbakekallingen. En slik underretning gjelder fra den dag den blir mottatt.

Artikkel 29

1. Dersom en tvist mellom to eller flere konvensjonsparter om tolkningen eller anvendelsen av denne Konvensjon ikke blir løst ved forhandlinger, skal tvisten henvises til voldgift såfremt en av partene anmoder om det. Er ikke partene i stand til å bli enige om ordningen av voldgiften innen seks måneder etter den dato da det ble anmodet om voldgift, kan enhver av dem bringe tvisten inn for Den Internasjonale Domstol ved en anmodning i samsvar med domstolens vedtekter.
2. Enhver konvensjonspart kan, når den undertegner eller ratifiserer denne Konvensjon eller tiltrer den, erklære at den ikke anser seg bundet av punkt 1 i denne artikkel. De øvrige deltakende stater skal ikke være bundet av punkt 1 overfor noen stat som har tatt et slikt forbehold.
3. Enhver konvensjonspart som har tatt forbehold i samsvar med punkt 2 i denne artikkel, kan når som helst trekke dette forbehold tilbake ved underretning til FNs Generalsekretær.

Artikkel 30

Denne Konvensjon, hvis arabiske, kinesiske, engelske, franske, russiske og spanske tekst har samme gyldighet, skal deponeres hos FNs Generalsekretær.